

Sen Gidince

— zaza mahsun · 29 Aralık 2013

SEN GİDİNCE
yüreğim tükendi
gönülüm bitkinellerim bom boş kaldı
dünyam kör oldu
güllerim kurudu, soldular
sen gidince

hayatım darman dağın oldu
canım, bedenim tükendi
sen gidince
yaşantım öldü
gündüzlerim toprağım oldu
akşamlarım mezar taşım oldu

geceleğim mezarım oldu
sen gidince
ömrümde bitti
yaşayacak hiç birşeyim kalmadı
sen gidince
yaşam köklerimde kurudu

gözlerim ağlamaktan şişti
sen gidince
yaralı yüreğime kurşunlar sıktım
yüreksizlikten, kansızlıktan ölecem
sevgi sözlerim bitti
sen gidince

şiiirler şiiir diye yazılmıyor
herşey senin ile bestelenirdi
sen gidince
besteler beste yapılmıyor
laleler cansızlıktan öldürler
sen gidince

ramaşkalar, güller, çiçekler solarak can verdiler
sen gidince

herşey yalan,dolan oldu
senden sonra tek hatıran
kraliçe resimlerin kaldı mende
melek ellerini tutmaya kıyamazken

şerefsizler meni senden ayırdılar
sen gidince
yemek yemeği,
su içmeyi bile unuttum
sensiz dünya mapushane mana
sen gidince

yaşamaya,hayata tutunamadım
senin gidişlerinde
kanser olup öldüm
beni kahpe kurşunlar öldürmez
beni ancak şerefsizler uğruna satman değiştirmen öldürür beni
mutluluğu kurşun bildin,bi canın ölmesine sebep oldun